

LBRIS

We know
books

Nina Cassian

**Povestea a doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru**

ilustrații de Karda Zenkő

Editura Frontiera
2022

Cuprins

- 5 Capitolul unu *Scurta întâlnire*
- 9 Capitolul doi *Iarmarocul fatal*
- 13 Capitolul trei *În ghearele disperării*
- 17 Capitolul patru *Mlaștina și urmările ei*
- 21 Capitolul cinci *Culoarea salvatoare*
- 25 Capitolul șase *Curajul atitudinii*
- 32 Capitolul șapte *Capcana*
- 37 Capitolul opt *Peștera vrăjită*
- 42 Capitolul nouă *Prizoniegra*
- 45 Capitolul zece *Cele patru litere*
- 49 Capitolul unsprezece *Lunga regăsire*
- 54 Epilog

Scurta întâlnire

În jungla fără sfârșit și fără-nceput,
la un cap al ei și la celălalt, s-au născut
doi pui frumoși, doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru.

Ninigra avea
dungi negre și-aurii,
ca o acadea.

Aligru, dragi copii,
avea astfel de dungi
numai de-a lungul cozii lungi.

Încolo, cum să vă spun,
era mai degrabă brun.

În jungla fără-nceput și fără sfârșit,

cei doi pui de tigru totuși într-o zi s-au întâlnit.
Pe când se strecura alene printre lianele dese,
Aligru auzise un scâncet. Se-ntorsese
din drum și, privind pe furiș,
văzuse o tigruță cu coada-ncurcată-n hățiș.

Imediat trase cu colții de vreju-ncăpățânat
și reuși astfel să-i descurce coada treptat.

Tigruța-i mulțumi. Apoi se recomandă cum se cuvine.

— Mă numesc Aligru. — Mă cheamă Ninigra. — Îmi pare bine.

Pornind laolaltă, vorbiră cam în felul în care vorbesc,
de mii de ani, cei din neamul tigresc.

(Ninigra avea o voce mai subțire

și un ușor defect de vorbire,

cum se va vedea îndată

din conversația alăturată).

Aligru spuse: — Mă bucur nespus

c-am reușit să te salvez mai sus,

dar asta e un fleac pentru un tigru.

— *Mersigru* înc-o dată. De mii de ori, *mersigru*.

Conversație generală: — Ai văzut vreodată pantera neagră?

— Am văzut-o cum *aleagră*

chiar alaltăieri *seagră*.

LBIS

We know
books

Aligru rămase cam uimit
de-acest fel ciudat de vorbit,
dar, întrucât Ninigra era maimică,
era firesc să fie peltică
și chiar câteodată să stâlcească
armonioasa limbă tigrească.

Aligru o conduse până-acasă.
Era o zi cu cer de mătasă
și cu nori moi, de catifea,
când se aprinse prima stea.
— Pe mâine, spuse-atunci Aligru.
— La *revedegre*. S-a făcut *frigru*.

Și s-au văzut și-a doua zi, și-a treia zi,
și Aligru pe Ninigra tot mai mult o îndrăgi.
Jucău împreună șotron, se scăldau în unda străvezie
și-și jurau o veșnică prietenie.
Și totul ar fi mers înainte, firesc,
și poate nici n-aveam ce să vă povestesc,
dacă nu s-ar fi întâmplat ce s-a întâmplat –
cum o să constatați imediat.

The background is a watercolor illustration of a tropical market scene. On the left, there are colorful flowers in shades of blue, orange, and green. A bird is perched on a branch. In the center, there's a large, textured, light blue area. On the right, there are more colorful flowers and a bird. At the bottom, there's a boat on the water. The overall style is soft and artistic.

LBRIS

We know
books

CAPITOLUL DOI

Iarmarocul fatal

În ziua 43-a din luna a 16-a, era iarmaroc,
un iarmaroc ce avea loc
în junglă, tocmai la mijloc.
Între palmieri, fuseseră-agățate
ghirlande frumos colorate,
iar între cocotieri fuseseră-atârinate
alte ghirlande și mai frumos colorate.

În mulțimea de tarabe și barăci,
clădite la umbră, sub crăci,
se vindeau nasturi, fermoare,
turte uscate la soare,
lampioane din nuci de cocos găurite,
aragazuri, chibrite,
covoare de stuf, pistoale-americane,
televizoare și pianе.

Ninira stătea de vreun ceas
privind cu atenție un contrabas,
când iată-l și pe Aligru lângă ea,
care din coada lui frumos dădea.

—După cum văd, privești atent
acest foarte important instrument.
(Aligru era deștept foarte
și vorbea adesea ca din carte.)

—Mă bucur mult că a putut *să-ajungră* –
spuse Ninira – *pân-la noi în jungră.*

(Ce-i drept, pe Aligru această tigreașcă
începuse să-l cam plictisească.)

—Hai să-ți arăt mai bine, dacă vrei,
sprintenele zebre-călușei.

Zis și făcut. S-au uitat, aproape amețind,
la zebrele vărgate cu argint,
la hora sclipitoare și iute
în care-alergau pe-ntrecute –
și tot iarmarocul devenise-o culoare
puternică și sclipitoare,
o culoare în mai multe culori,
ca un roi de fluturi orbitori –,

încât, când Aligru vru să spună ceva,
observă uimit că Ninigra nu mai era.